

køre frem med hyklerisk tale og floskler om, at man vil det brede samarbejde, for det har der på intet tidspunkt været lagt op til. Regeringen vil det snævre samarbejde, regeringen vil den højreorienterede blokpolitik, og det skal den indrømme.

Man siger: Højrefløjen har fået magten, sådan sammensatte vælgerne Folketinget, og vi bruger magten. Men jeg synes faktisk, det er et problem, at regeringen er slået over i ren magtbrynde, hvor man helt afviser at høre på argumenter. Det er nyt her i Folketinget. Argumenter er noget, som eksperterne bruger, siger regeringen, det er devisen. Det er noget for smagsdommere, og fy fjø for alt, hvad der lugter af sagkundskab. Hvad skal vi bruge sagkundskab til, hvad skal vi bruge argumenter til, når vi har flertallet?

Debatten om den nye planlov er et meget godt eksempel. En forskningsprofessor, en ekspert på området advarer imod den nye lov, men vi hører straks, at hvis en ekspert er uenig med regeringen, er han enten ikke ekspert eller en uvidende person, man ikke behøver tage alvorligt.

Lad os tage deltidsløven: Alle med forstand på området, parterne på arbejdsmarkedet og forskerne, siger samstemmende, at der intet er i de eksisterende overenskomster, der forhindrer fornuftige aftaler om deltid. Formålet med loven er udelukkende at knægte fagbevægelsen, og regeringen er fuldstændig ligeglad med, hvad der kommer af argumenter udefra. Fagbevægelsen skal knægtes.

Lad os tage kulturpolitikken: Ekspert og smagsdommere skal trynes, og den rolle som smagsdommer påtager ministeren sig gerne selv. Fedtet skal væk, siger han om de mange råd og nævn, kulturpengene skal i stedet for bruges direkte på kunstnerne. Men problemet er, at kunstnerne bestemt ikke kan se visdommen i regeringens politik. De har ikke fået mere fedt, men de er blevet beskåret i en sådan grad, at der sjældent er skabt en så bred front vendt mod den siddende regerings kulturpolitik.

Museerne bliver beskåret. Men skulle tro, at den nationale kulturarv var en konservativ mærkesag, men under den nye konservative kulturminister er begreber som kulturarv druknet i syndfloden af kommerciel tænkning. Kulturpolitik er blevet til et spørgsmål om at vælge mellem 50 tv-kanaler i stedet for levende kunst og kultur og i stedet for, at man virkelig dyrker det kulturelle vækstlag, der er en forudsætning for en kulturel udvikling i dette land.

Regeringen har forsvaret massakrerne, også massakren på ulandsbistanden, med, at der skal penge til sygehusene og de ældre. Men det er altså langt mere rigtigt at påstå, at pengene er gået til regeringens erhvervsskattelettelser. Hvor der i finansloven er afsat ca. 2,4 mia. kr. til sygehuse, ældre og barselorlov, er der givet ca. 2,9 mia. kr. til erhvervsskattelettelser. O.k., det har man ikke pralet så meget af, men det er faktisk tilfældet. Der er brugt langt flere penge på erhvervsskattelettelser end på de velfærdsområder, regeringen går og bryster sig af.

Pengene til ældre og sygehuse skal også ses i sammenhæng med de kommunale forhandlinger, der foregår i øjeblikket. Det er vores opfattelse, at med det oplæg, der er kommet fra regeringen, vil kommunerne være tvunget til ganske, ganske voldsomme nedskæringer. Det er den diskussion, man fører i øjeblikket i mange kommuner og i mange amter, og de nedskæringer og de besparelser skyldes entydigt det skattestop, som regeringen står for.

Kl. 19.15

Det var også absurd her i tirsdags, hvor vi kunne høre socialministeren stå og kritisere amterne for de sociale nedskæringer. Som ministeren sagde, var det fuldstændig ude i hampen – noget i den retning sagde hun – at amterne skar så meget på de sociale udgifter, for de kunne spare andre steder. Men det er jo hykleri. Socialministeren glemmer helt at svare på, hvor amterne så skal spare, hvis de ikke må spare på de sociale udgifter. Skal de spare på gymnasierne, skal de spare på vejene, skal de spare på sygehuse?

Det er virkelig utroligt, når man hører en minister stå på den ene side og skyde alle problemer væk og sige, at det må amterne klare, det må kommunerne klare, og på den anden side, når så kommuner og amter ikke kan klare det, fordi de ikke har penge nok, står ministeren også og kritiserer dem for ikke at gøre det, hun gerne vil have de gør.

Der skal være sammenhæng i tingene, der skal være orden i sagerne, der skal være fairness, og det er der ikke i regeringens politik over for kommuner og amter.

Vi har i det hele taget svært ved at se den sociale profil. Under den tidligere regering blev der hvert år tilført de svageste grupper ca. 0,5 mia. kr. Med regeringens politik, og det fremgik også af statsministerens tale i dag, bliver det beløb ca. halveret. Amter og kommuner vil blive tvunget til nedskæringer, som rammer de svage-